

den Beskædigelse indkomne Regninger ikkun bør tages i Betragtning, forsaavidt de Vedkommende tilføiede Tab hidrøre fra Overlast og i Følge de Paagældendes Formuesomstændigheder for disse ere mere søselige, samt at Ansættelsen af den Gave, som af Billigheds-hensyn dertil kunde tilkomme dem, mere maatte rette sig efter samtlige Omstændigheder end efter de efter høist forskellige Grundsatninger af de Skadelidte selv opgjorte Værdi-ansættelser (sfr. Pag. 11 og 12). Ved Undersøgelsen af Erstatningskravet for Rolding i Anledning af Plyndring yttres Amts-Comiteen, at den med Hensyn til de ubeviste og ubevistlige og tildeels i en noget nærgaaende Land affattede Fordringer paa Grund af sjeendlig Plyndring, havde vedtaget, kun under særegne Omstændigheder at tilstaa mere end Halvdelen og i de mangfoldige Tilfælde, hvor Vedkommende ved at flygte selv væsentligt havde fremkaldt Bedærvelsen eller Borttagelsen af Ting, der vare efterladte uden alt Tilsyn og Forsvar, enten at stryge Fordringen eller dog ikke lettelig at indrømme mere end $\frac{1}{3}$ af samme. Amts-Comiteen tilføier ogsaa her, at den har undersøgt de indgivne Regningers Paalidelighed og de ansatte Værdiers Rimelighed, og har taget Hensyn til de borttagne Gjenstandes Betydning for Vedkommendes Deconomie og til dennes Formuesomstændigheder i det Hele (sfr. Pag. 32). Endelig yttres Amts-Comiteen i Anledning af Erstatning for Skade paa Varer og Effecter i Fredericia, at det paa Grund af de indkomne Regningers Beskaffenhed var et uoverskommeligt Arbejde at skjelne mellem Beskædigelse, foraarsaget ved Antændelse og ved anden Overlast; at Fortabelsen og Beskædigelsen af Effecterne for en stor Deel hidrører fra selve Flytningen, at det er umuligt at adskille dette Tab fra dem, der hidrøre fra sjeendligt Skyts, eller Overlast fra Indkvartering og anden meer eller mindre lovlig Brug i Fæstningen selv, og at man derfor enedes om at giennemgaae og til Erstatning ansætte dem samlede, og som almindelig vejledende Regel at sætte $\frac{2}{3}$ af den gjorte Fordring, efterat samme, hvor dertil fandtes Anledning, var reduceret efter en eensartet og moderat Maalestok, dog saaledes, at de Paagældendes trange Kaar ved Siden af meget

beskædne Krav maatte begrunde et noget høiere Forhold, ligesom ogsaa en Erstatning af $\frac{3}{4}$ vedtoges for Skade, der ganske eller væsentligt hidrørte fra Brand (sfr. Pag. 48). Udvalgets Fleerhed maa tilraade Thinget at følge, de her udtalte Anskuelser, saaledes at Maximum af Erstatning for Brandsskade paa væsentligt Gods ansættes til $\frac{3}{4}$ og for Skade ved Røveri ic. til $\frac{2}{3}$ af det sjeendne Tab. Ved Fastsættelsen af, hvorvidt en ringere Erstatning bør gives, eller denne efter Omstændighederne aldeles bør bortfalde, bør efter Udvalgets Formening ikke alene tages Hensyn til Lovudkastets Bestemmelser, men ogsaa saavel til Tabets Størrelse i og for sig som dets Betydning for Vedkommende i Følge hans Formuesomstændigheder, saaledes at Maximum ikke lettelig bør tilstaaes Noget, uden hvor Tabet for ham er en Velsærdsag.

Jeg, Storkæmber, kan ikke dele enhver af de af Udvalgets Fleerhed ovenfor udtalte Anskuelser. Jeg indrømmer villigt, at de Dele af Landet, der have været besatte af Fienden, ikke have noget retligt begrundet Krav paa Erstatning for det derved lidte Tab, og at forsaavidt enhver dem ydet Hjælp maa anses som en Gave, som Giveren kan beskære saameget, som han finder for godt. Men, udtales det først, at der skal gives de Skadelidte Erstatning — og det er netop det, hvorpaa Lovudkastet, i Overensstemmelse med Hans Majestæt Kongens Proclamation af 29de Juli 1849, gaaer ud — da kan jeg ikke Andet end finde det mindre heldigt at ville etablere en Forskel imellem de efter Dyrighedens Requisition til Fienden præsterede Leverancer og den øvrige Krigsmolest, saaledes, at hine skulde erstattes uden Afkortning, medens denne — maaskee med Undtagelse af Skaden paa Mark, Skov og Bygning — skulde lide en vilkaarlig Redfættelse.

Jeg holder i denne Henseende Lovudkastets Princip for rigtigere, naar det lader Erstatningens Omfang være afhængigt af Beviset for Skadens Eksistens og Størrelse. Naar den lidte Skade fuldstændigen kan bevise, da mener jeg, at den, naar det udtales, at Erstatning skal gives, ogsaa bør erstattes uden Hensyn til, om den hidrører fra Dyrighedens Requisition eller ikke, og det er